

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 24.10.2025
COM(2025) 641 final

2025/0323 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

**de modificare a Deciziei 2007/441/CE de autorizare a Republicii Italiene de a aplica
măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 168 din
Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată**

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată¹ (denumită în continuare „Directiva TVA”), Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să aplice măsuri speciale de derogare de la dispozițiile directivei respective pentru a simplifica procedura de colectare a TVA sau pentru a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale.

Printr-o scrisoare înregistrată la Comisie la 31 martie 2025, Italia a solicitat o prelungire a derogării de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 168 din Directiva TVA, pentru a continua să limiteze la 40 % dreptul de deducere a TVA achitat în amonte aferent cheltuielilor legate de vehicule rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopuri profesionale și să nu considere prestare de servicii efectuată cu plată utilizarea în interes personal a vehiculelor incluse în activele activității economice a unei persoane impozabile, în cazul în care vehiculele respective au făcut obiectul restricției menționate anterior privind dreptul de deducere. Împreună cu cererea de prelungire, Italia a prezentat un raport care cuprinde o reexaminare a procentului prevăzut pentru limitarea dreptului de deducere.

În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva TVA, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisorile din 29 și 30 iulie 2025, cu privire la cererea înaintată de Italia. Prin scrisoarea din 31 iulie 2025, Comisia a comunicat Italiei că deține toate informațiile pe care le consideră necesare pentru evaluarea cererii.

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Temeiurile și obiectivele propunerii

Articolul 168 din Directiva TVA prevede că o persoană impozabilă are dreptul de a deduce valoarea TVA perceput pentru achizițiile efectuate în scopul operațiunilor sale taxabile. Articolul 168a alineatul (1) din Directiva TVA prevede că TVA corespunzător cheltuielilor pentru bunuri imobile care fac parte din activele unei persoane impozabile și care sunt utilizate atât în scopuri profesionale, cât și în scopuri private este deductibil doar în limita utilizării bunurilor respective în scopul activității economice a persoanei impozabile respective. În temeiul articolului 168a alineatul (2) din Directiva TVA, statele membre pot să aplice această regulă și în ceea ce privește cheltuielile aferente altor bunuri care fac parte din activele întreprinderii, pe care le precizează. Articolul 26 alineatul (1) litera (a) din aceeași directivă prevede ca utilizarea în folosul propriu a bunurilor care constituie o parte din activele folosite în cadrul unei activități economice de către persoanele impozabile sau de către personalul acestora sau, mai general, utilizarea acestora în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității lor să fie considerată prestare de servicii efectuată cu plată atunci când TVA aferent bunurilor respective a fost dedus total sau parțial. Acest sistem permite recuperarea TVA dedus inițial pentru utilizarea în interes personal.

În cazul vehiculelor rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopuri profesionale, acest sistem este greu de aplicat pentru că este dificil să se facă distincția între utilizarea în interes personal și utilizarea în interes de serviciu. Atunci când există o evidență contabilă, aceasta impune o sarcină suplimentară atât întreprinderii, cât și administrației pentru menținerea și verificarea respectivei evidențe. Acest lucru ar putea duce chiar la litigii costisitoare și de lungă durată. În practică, uneori este chiar imposibil să se verifice utilizarea

¹ JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

efectivă a vehiculelor, ceea ce poate duce la (tentative de) fraudă în materie de TVA (cum ar fi ținerea unor evidențe nefiabile) și, prin urmare, la o scădere a veniturilor din TVA.

Structura economică a Italiei este dominată de întreprinderi mici cu o cifră de afaceri anuală scăzută și cu foarte puțini angajați sau fără angajați (94,5 % din întreprinderile italiene sunt microîntreprinderi), iar majoritatea autoturismelor de serviciu aflate în circulație sunt deținute de aceste tipuri de întreprinderi. Faptul că astfel de vehicule sunt utilizate în desfășurarea activității economice obișnuite nu exclude utilizarea lor în interes personal. Într-o astfel de situație, și anume atunci când aceste vehicule sunt utilizate într-o anumită măsură în interes personal, TVA este suportat pentru utilizarea în interes personal. În circumstanțele din Italia, în care aproape întreaga structură economică este alcătuită din microîntreprinderi, volumul de muncă pentru evaluarea și verificarea alocării utilizării în sfera privată sau în sfera profesională ar necesita cheltuieli disproporționat de mari, inclusiv cele care rezultă din necesitatea de a menține o documentație detaliată.

Din aceste motive, Italia a fost autorizată să deroge de la articolul 168 din Directiva TVA prin limitarea la 40 % a dreptului de deducere a TVA perceput pentru achiziționarea unui vehicul, inclusiv contractele de asamblare și analoage, fabricarea, achiziționarea intracomunitară, importul, leasingul sau închirierea, modificarea, reparația sau întreținerea, precum și cheltuielile efectuate cu furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii în legătură cu aceste vehicule și cu utilizarea acestora, inclusiv lubrifiantii și combustibilul, cu condiția ca vehiculul în cauză să nu fie utilizat exclusiv în scopuri profesionale. În plus, pentru vehiculele cărora li se aplică această limită de 40 %, pentru a se evita dubla impunere, Italia este autorizată să nu considere utilizarea în interes personal a vehiculelor incluse în activele comerciale ale unei persoane impozabile drept prestare de servicii efectuată cu plată în conformitate cu articolul 26 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE. Măsurile speciale se aplică tuturor vehiculelor motorizate, altele decât tractoarele agricole sau forestiere, care sunt utilizate în mod normal pentru transportul rutier de persoane sau de mărfuri, a căror masă maximă autorizată nu depășește 3 500 kilograme și care sunt prevăzute cu cel mult opt scaune, pe lângă cel al șoferului. Restricția referitoare la dreptul de deducere nu este aplicabilă cheltuielilor legate de vehiculele care se încadrează într-una dintre următoarele categorii: vehiculul face parte din fondul de comerț al persoanei impozabile aflată în exercitarea activității sale; vehiculul este utilizat ca taxi; vehiculul este utilizat pentru instruire de către școlile de șoferi; vehiculul este utilizat pentru închiriere sau leasing; vehiculul este utilizat de reprezentanții de vânzări.

Autorizația pentru măsurile speciale menționate mai sus a fost acordată pentru prima dată de Consiliu prin Decizia 2007/441/CE din 18 iunie 2007², până la 31 decembrie 2010. Ulterior, măsurile speciale au fost prelungite de cinci ori, la cererea Italiei: Decizia de punere în aplicare 2010/748/UE a Consiliului din 29 noiembrie 2010³ le-a prelungit pentru perioada 1 ianuarie 2011-31 decembrie 2013; Decizia de punere în aplicare 2013/679/UE a Consiliului

² 2007/441/CE: Decizia Consiliului din 18 iunie 2007 de autorizare a Republicii Italiene de a aplica măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 165, 27.6.2007, p. 33.

³ 2010/748/UE: Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 29 noiembrie 2010 de modificare a Deciziei 2007/441/CE de autorizare a Republicii Italiene de a aplica măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 318, 4.12.2010, p. 45.

din 15 noiembrie 2013⁴ pentru perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2016; Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1982 a Consiliului din 8 noiembrie 2016⁵ pentru perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2019; Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2138 a Consiliului din 5 decembrie 2019 pentru perioada 1 ianuarie 2020-31 decembrie 2022⁶ și, în fine, Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/2411 a Consiliului din 6 decembrie 2022 pentru perioada 1 ianuarie 2023-31 decembrie 2025⁷.

Prezenta cerere din partea Italiei de a prelungi încă o dată măsurile speciale până la 31 decembrie 2028 se bazează pe aceleași motive ca și cele prezentate în cererile anterioare. Cererea este însoțită de un raport care include o reexaminare a limitării procentuale care se aplică dreptului de deducere, astfel cum se prevede la articolul 6 din Decizia 2007/441/CE a Consiliului. Italia consideră că se aplică în continuare condițiile de aplicare a măsurilor speciale și că limita de deducere a TVA achitat în amonte, de 40 %, aplicată în prezent, rămâne adecvată și reflectă circumstanțele economice italiene din prezent.

Dat fiind impactul pozitiv al măsurilor speciale în ceea ce privește sarcina administrativă a contribuabililor și a administrațiilor fiscale, se propune autorizarea prelungirii măsurilor speciale actuale. Autorizația ar trebui să fie valabilă pentru o nouă perioadă limitată, și anume până la 31 decembrie 2028, pentru a permite o revizuire a necesității și a eficacității măsurilor speciale și pentru a se stabili dacă restricția de 40 % continuă să reflecte în mod corect raportul global dintre utilizarea în scopuri profesionale și utilizarea în interes personal. Orice cerere de prelungire suplimentară trebuie să fie însoțită de un raport care să cuprindă o reexaminare a procentului aplicat și să fie trimisă Comisiei până la 31 martie 2028.

- **Coerența cu dispozițiile de politică deja existente în domeniul de politică vizat**

Derogări similare, dar la nivelul de 50 %, în ceea ce privește dreptul de deducere au fost acordate și altor state membre (Estonia⁸, Ungaria⁹, Croația¹⁰, Polonia¹¹, Letonia¹² și România¹³).

⁴ 2013/679/UE: Decizia de punere în aplicare a Consiliului din 15 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2007/441/CE de autorizare a Republicii Italiene de a aplica măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 316, 27.11.2013, p. 37.

⁵ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1982 a Consiliului din 8 noiembrie 2016 de modificare a Deciziei 2007/441/CE de autorizare a Republicii Italiene de a aplica măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 305, 12.11.2016, p. 30.

⁶ Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/2138 a Consiliului din 5 decembrie 2019 de modificare a Deciziei 2007/441/CE de autorizare a Republicii Italiene de a aplica măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 324, 13.12.2019, p. 7.

⁷ Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/2411 a Consiliului din 6 decembrie 2022 de modificare a Deciziei 2007/441/CE de autorizare a Republicii Italiene de a aplica măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 317, 9.12.2022, p. 120.

⁸ Decizia de punere în aplicare (UE) 2025/539 a Consiliului din 18 martie 2025 de autorizare a Estoniei să aplice o măsură specială de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 2025/539, 21.3.2025.

⁹ Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/3205 a Consiliului din 10 decembrie 2024 de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/1493 de autorizare a Ungariei să introducă o măsură specială de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 2024/3205, 19.12.2024.

Conform articolului 176 din Directiva TVA, Consiliul stabilește cheltuielile pentru care TVA nu este deductibil. Până la adoptarea unor dispoziții în acest sens, statele membre pot menține excluderile care erau în vigoare în temeiul legislației naționale la 1 ianuarie 1979. Pe această bază, există o serie de dispoziții de tip „statu-quo” care limitează dreptul de deducere a TVA în ceea ce privește vehiculele rutiere motorizate care nu sunt utilizate exclusiv în scopuri profesionale.

Inițiativele anterioare de stabilire a unor norme privind categoriile de cheltuieli care pot face obiectul unei limitări a dreptului de deducere au eșuat¹⁴. Până la armonizarea acestor norme la nivelul UE, măsurile speciale precum cele de față sunt considerate adecvate.

Prin urmare, măsurile speciale propuse sunt în concordanță cu dispozițiile Directivei TVA.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temei juridic

Articolul 395 din Directiva TVA.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Având în vedere dispoziția din Directiva TVA pe care se întemeiază propunerea, principiul subsidiarității nu se aplică.

• Proporționalitatea

Decizia se referă la o autorizare acordată unui stat membru la solicitarea acestuia și nu constituie o obligație.

Având în vedere domeniul de aplicare limitat al derogării, măsurile speciale sunt proporționale cu obiectivul urmărit, și anume simplificarea colectării taxelor și prevenirea anumitor forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale. În mod concret, având în vedere posibilitatea ca întreprinderile să declare un quantum al TVA mai mic decât cel datorat și povara pe care o reprezintă pentru autoritățile fiscale verificarea datelor de kilometraj, limitarea la 40 % ar simplifica procedura de colectare a TVA și ar preveni evaziunea fiscală cauzată, printre altele, de ținerea incorectă a evidențelor.

¹⁰ Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/2884 a Consiliului din 5 noiembrie 2024 de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/1994 de autorizare a Croației să introducă o măsură specială de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L, 2024/2884, 13.11.2024.

¹¹ Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/2385 a Consiliului din 6 decembrie 2022 de modificare a Deciziei de punere în aplicare 2013/805/UE de autorizare a introducerii de către Republica Polonă a unor măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L 315, 7.12.2022, p. 87.

¹² Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/3206 a Consiliului din 10 decembrie 2024 de modificare a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/2429 de autorizare a Letoniei să introducă o măsură specială de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolele 168 și 168a din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L, 2024/3206, 19.12.2024.

¹³ Decizia de punere în aplicare (UE) 2024/1641 a Consiliului din 24 mai 2024 de autorizare a României în vederea aplicării unor măsuri speciale de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, JO L, 2024/1641, 6.6.2024.

¹⁴ COM (2004) 728 final – Propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 77/388/CEE în vederea simplificării obligațiilor în materie de taxă pe valoarea adăugată (JO C 24, 29.1.2005, p. 10), retrasă la 21 mai 2014 (JO C 153, 21.5.2014, p. 3).

- **Alegerea instrumentului**

Instrumentul propus este o decizie de punere în aplicare a Consiliului.

În conformitate cu articolul 395 din Directiva TVA, o derogare de la dispozițiile comune în materie de TVA este posibilă numai cu autorizarea Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei. O decizie de punere în aplicare a Consiliului este cel mai adecvat instrument, deoarece poate fi adresată statelor membre în mod individual.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Consultările cu părțile interesate**

Nu s-a efectuat o consultare cu părțile interesate. Prezenta propunere se bazează pe o cerere înaintată de Italia și se referă doar la acest stat membru.

- **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Nu a fost necesar să se recurgă la cunoștințe de specialitate externe.

- **Evaluarea impactului**

Propunerea are ca scop simplificarea procedurii de colectare a TVA și prevenirea evaziunii în materie de TVA. Măsurile speciale propuse au așadar un potențial impact pozitiv deopotrivă pentru întreprinderi și pentru administrația fiscală. Italia a identificat măsurile speciale ca fiind cea mai potrivită soluție, fiind comparabile cu alte derogări din trecut și din prezent care au fost acordate altor state membre.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea nu va avea efecte adverse asupra resurselor proprii ale Uniunii provenind din TVA.

5. ALTE ELEMENTE

Propunerea este limitată în timp și include o clauză de încetare a efectelor la data de 31 decembrie 2028.

În cazul în care ar lua în calcul o nouă prelungire a măsurilor de derogare după 2028, Italia trebuie să prezinte Comisiei o cerere de prelungire, însoțită de un raport care să includă o reexaminare a limitării procentuale, până cel târziu la 31 martie 2028.

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de modificare a Deciziei 2007/441/CE de autorizare a Republicii Italiene de a aplica măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată¹, în special articolul 395 alineatul (1) primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Articolul 168 din Directiva 2006/112/CE stabilește dreptul persoanelor impozabile de a deduce taxa pe valoarea adăugată (TVA) percepută pentru livrările de bunuri și prestările de servicii care sunt utilizate în scopul operațiunilor lor impozabile. Potrivit articolului 26 alineatul (1) litera (a) din aceeași directivă, utilizarea în folosul propriu a activelor din cadrul unei activități economice de către persoanele impozabile sau de către personalul acestora sau, mai general, utilizarea acestora în alte scopuri decât pentru desfășurarea activității lor este considerată prestare de servicii efectuată cu plată care, ulterior, face obiectul aplicării TVA.
- (2) Decizia 2007/441/CE a Consiliului² autorizează Italia ca, până la 31 decembrie 2025, să limiteze la 40 % dreptul de deducere a TVA în ceea ce privește achiziționarea anumitor vehicule rutiere motorizate, inclusiv contractele de asamblare și analoage, fabricarea, achiziționarea intracomunitară, importul, leasingul sau închirierea, modificarea, reparația sau întreținerea și cheltuielile conexe, inclusiv lubrifiantii și combustibilul, cu condiția ca vehiculul în cauză să nu fie utilizat exclusiv în scopuri profesionale. În ceea ce privește vehiculele cărora li se aplică limita de 40 %, Italia nu trebuie să considere utilizarea lor în interes personal ca prestare de servicii efectuată cu plată.
- (3) Printr-o scrisoare înregistrată la Comisie la 31 martie 2025, Italia a solicitat autorizarea de a continua aplicarea măsurilor speciale autorizate prin Decizia 2007/441/CE („măsurile speciale”) pentru o perioadă suplimentară, până la 31 decembrie 2028.
- (4) În conformitate cu articolul 6 din Decizia 2007/441/CE, Italia a prezentat, pe lângă cerere, un raport care includea reexaminarea procentului stabilit pentru limitarea

¹ JO L 347, 11.12.2006, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

² Decizia 2007/441/CE a Consiliului din 18 iunie 2007 de autorizare a Republicii Italiene de a aplica măsuri de derogare de la articolul 26 alineatul (1) litera (a) și de la articolul 168 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 165, 27.6.2007, p. 33, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2007/441/oj>).

dreptului de deducere a TVA menționat la articolul 1 din decizia respectivă. Pe baza informațiilor disponibile în prezent, Italia declară că o limită de 40 % este în continuare justificabilă și adecvată.

- (5) În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2006/112/CE, Comisia a transmis celorlalte state membre cererea înaintată de Italia, prin scrisori din 29 și 30 iulie 2025. Prin scrisoarea din 31 iulie 2025, Comisia a comunicat Italiei că deține toate informațiile pe care le consideră necesare pentru evaluarea cererii.
 - (6) Dat fiind impactul pozitiv al măsurilor speciale asupra sarcinii administrative a contribuabililor și a autorităților fiscale prin simplificarea colectării TVA și prevenirea evaziunii fiscale generate de ținerea incorectă a evidențelor, Comisia consideră așadar că este necesar ca Italia să fie autorizată să aplice în continuare măsurile speciale.
 - (7) Este necesar ca prelungirea măsurilor speciale să fie limitată în timp pentru a se permite o evaluare a eficacității sale și a caracterului adecvat al limitării procentuale aplicate dreptului de deducere a TVA. Prin urmare, Italia ar trebui să fie autorizată să aplice în continuare măsurile speciale până la 31 decembrie 2028.
 - (8) Măsurile speciale sunt proporționale cu obiectivele urmărite, și anume simplificarea procedurii de colectare a TVA și prevenirea anumitor forme de evaziune fiscală sau de evitare a obligațiilor fiscale, deoarece este limitată în timp și ca domeniu de aplicare. În plus, măsurile speciale nu generează riscul reorientării fraudei către alte sectoare sau către alte state membre.
 - (9) În cazul în care consideră că este necesară o nouă prelungire a măsurilor speciale după 2028, Italia trebuie să transmită Comisiei, până la 31 martie 2028, un raport care cuprinde o reexaminare a procentului aplicat, împreună cu cererea de prelungire.
 - (10) Aplicarea măsurilor speciale după 31 decembrie 2025 va avea doar un efect neglijabil asupra cuantumului total al veniturilor fiscale ale Italiei colectate în etapa de consum final și nu va afecta resursele proprii ale Uniunii provenite din TVA.
 - (11) Prin urmare, Decizia 2007/441/CE trebuie modificată în consecință,
- ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia 2007/441/CE se modifică după cum urmează:

- (1) Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

Orice cerere de prelungire a autorizării prevăzute în prezenta decizie se transmite Comisiei până la 31 martie 2028. Această cerere este însoțită de un raport care include o reexaminare a limitării procentuale aplicate dreptului de deducere a TVA în temeiul prezentei decizii.”.

- (2) Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Prezenta decizie expiră la 31 decembrie 2028.”.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*